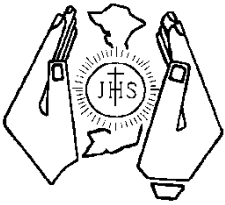


CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM – NAM ÚC



Min

TRUNG TÂM ĐỨC MẸ THUYỀN NHÂN

29 South Terrace, Pooraka SA 5095

Điện thoại: (08) 8359 1229 www.conggiaonamuc.org.au.

Email: vietcatholad@yahoo.com

Số 42, Năm thứ 42, ngày 18/10/2020

Chúa Nhật 29 Thường Niên, Năm A

BÀI ĐỌC I:

Is 45: 1,4-6

Đức Chúa đã cầm lấy tay phải vua Ky-rô để bắt các dân tộc suy phục ông.

Lời Chúa trong sách ngôn sứ I-sai-a.

Đức Chúa phán với kẻ Người đã xúc dầu, với vua Ky-rô, Ta đã cầm lấy tay phải nó, để bắt các dân tộc suy phục nó, Ta tước khí giới của các vua, mở toang các cửa thành trước mặt nó, khiến các cổng không còn đóng kín nữa. Vì lợi ích của tôi tớ Ta là Gia-cóp, và của người Ta đã chọn là Ít-ra-en, Ta đã gọi người đích danh, đã ban cho người một tước hiệu, dù người không biết Ta. Ta là Đức Chúa, không còn Chúa nào khác; chẳng có ai là Thiên Chúa, ngoại trừ Ta. Dù người không biết Ta, Ta đã trang bị cho người đầy đủ, để từ Đông sang Tây, thiên hạ biết rằng chẳng có thần nào khác, ngoại trừ Ta. Ta là Đức Chúa, không còn Chúa nào khác.

Đó là Lời Chúa.

ĐÁP CA: Tv 95,1 và 3.4-5.7-8a.8b-10ac (Đ. c.7b)

Người đọc: *Hãy dâng Chúa quyền lực và vinh quang.*

Chung: *Hãy dâng Chúa quyền lực và vinh quang.*

Người đọc: Hát lên mừng Chúa một bài ca mới,/ hát lên mừng Chúa, hỡi toàn thể địa cầu!/ kể cho muôn dân biết Người thật là vinh hiển,/ cho mọi nước hay những kỳ công của Người./

Chung: *Hãy dâng Chúa quyền lực và vinh quang.*

Người đọc: Chúa thật cao cả, xứng muôn lời ca tụng,/ khả tôn khả úy hơn chư thần,/ vì chư thần các nước thấy đều hư ảo,/ còn Đức Chúa, Người sáng tạo trời cao./

Chung: *Hãy dâng Chúa quyền lực và vinh quang.*

Người đọc: Hãy dâng Chúa, hỡi các dân các nước,/ dâng Chúa quyền lực và vinh quang,/ hãy dâng Chúa vinh quang xứng danh Người./

Chung: *Hãy dâng Chúa quyền lực và vinh quang.*

Người đọc: Hãy bung lễ vật, bước vào tiền đình Chúa,/ và thờ lạy Chúa uy nghiêm thánh thiện,/ toàn thể địa cầu, hãy run sợ trước Thánh Nhan./ Hãy nói với chư dân: Chúa là Vua hiển trị,/ Người xét xử muôn nước theo đường ngay thẳng./

Chung: *Hãy dâng Chúa quyền lực và vinh quang.*

BÀI ĐỌC II:

1 Thess 1:1-5

Chúng tôi nhớ đến lòng tin, lòng mến và lòng trông cậy của anh em.

Khởi đầu thư thứ nhất của Thánh Phaolô Tông Đồ gửi tín hữu Thê-xa-lô-ni-ca.

Chúng tôi là Phao-lô, Xin-va-nô và Ti-mô-thê, kính gửi Hội Thánh Thê-xa-lô-ni-ca ở trong Thiên Chúa Cha, và trong Chúa Giê-su Ki-tô. Chúc anh em được ân sủng và bình an. Chúng tôi hằng tạ ơn Thiên Chúa về tất cả anh em. Chúng tôi nhắc đến anh em trong lời cầu nguyện, và trước mặt Thiên Chúa là Cha chúng ta, chúng tôi không ngừng nhớ đến những việc anh em làm vì lòng tin, những nỗi khó nhọc anh em gánh vác vì lòng mến, và những gì anh em kiên nhẫn chịu đựng vì trông đợi Chúa chúng ta là Đức Giê-su Ki-tô.

Thưa anh em là những người được Thiên Chúa thương mến, chúng tôi biết rằng Thiên Chúa đã chọn anh em, vì khi chúng tôi loan báo Tin Mừng cho anh em, thì không phải chỉ có lời chúng tôi nói, mà còn có quyền năng, có Thánh Thần, và một niềm xác tín sâu xa.

Đó là Lời Chúa.

TUNG HÔ TIN MỪNG:

Ha-lê-lui-a. Ha-lê-lui-a. Giữa thế gian, anh em phải chiếu sáng như những vì sao trên vòng trời, là làm sáng tỏ lời ban sự sống. **Ha-lê-lui-a.**

TIN MỪNG:

Mt 22: 15-21

Của Xê-da, trả về Xê-da; của Thiên Chúa, trả về Thiên Chúa.

Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mát-thêu.

Bấy giờ những người Pha-ri-sêu đi bàn bạc với nhau, tìm cách làm cho Đức Giê-su phải lỡ lời mà mắc bẫy. Họ sai các môn đệ của họ cùng đi với những người phe Hê-rô-đê, đến nói với Đức Giê-su rằng: "Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người chân thật và cứ sự thật mà dạy đường lối của Thiên Chúa. Thầy cũng chẳng vị nể ai, vì Thầy không cứ bề ngoài mà đánh giá người ta. Vậy xin Thầy cho biết ý kiến: có được phép nộp thuế cho Xê-da hay không?" Nhưng Đức Giê-su biết họ có ác ý, nên Người nói: "Tại sao các người lại thử tôi, hỡi những kẻ đạo đức giả! Cho tôi xem đồng tiền nộp thuế!" Họ liền đưa cho Người một quan tiền. Người hỏi họ: "Hình và danh hiệu này là của ai đây?" Họ đáp: "Của Xê-da." Bấy giờ, Người bảo họ: "Thế thì của Xê-da, trả về Xê-da; của Thiên Chúa, trả về Thiên Chúa."

Đó là Lời Chúa.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Anh chị em thân mến,

Trong bài Tin Mừng hôm nay, khi người Pharisêu hỏi Chúa Giêsu có nên nộp thuế cho vua Xê-da không, Ngài chỉ trả lời một câu: "Của Xê-da trả cho Xê-da, của Thiên Chúa trả cho Thiên Chúa." Câu nói của Chúa Giêsu chứa đựng nhiều ý nghĩa cho cuộc sống chúng ta bởi vì câu nói này hướng ta đến công bình.

Công bình là trả cho kẻ khác những gì thuộc về kẻ ấy. Vua Xê-da cai trị đế quốc Rôma. Ai thần phục vua, thì phải tỏ lòng kính trọng vua, phải tuân theo luật lệ vua ban hành và phải nộp thuế để vua điều hành đế quốc...

...Về phía Thiên Chúa, thì lẽ công bình cũng đòi buộc con người thi hành những bổn phận đối với Ngài. Ngài là vua trời đất, là chủ tể muôn loài, là căn nguyên của sự sống và mọi ơn lành. Mọi sự đều là của Chúa, kể cả con người. Do đó, ta phải trả cho Chúa những gì thuộc về Chúa.

Thật ra mọi sự đều thuộc về Chúa và không ai có thể tước lấy được. Tuy nhiên, Chúa không cưỡng ép con người, nên con người có thể phủ nhận quyền tối thượng của Chúa trên cuộc đời mình. Sự từ chối như thế không hợp lý. Con người là thụ tạo, nên con người lệ thuộc vào Đấng Tạo Hóa. Con người chịu ơn Ngài. Do đó, theo lẽ công bình, con người phải trả ơn bằng cách tôn thờ Ngài. Dù gọi Ngài là Thiên Chúa, là Thượng Đế, là Ông Trời hay bất cứ một danh hiệu nào chẳng nữa, thì Ngài vẫn là Đấng Tuyệt Đối, Toàn Năng và Toàn Ái. Bởi vậy, nếu đi đến tận cùng của sự suy nghĩ, con người bị thúc bách phải thờ Chúa, vì lý trí chân chính bao giờ cũng đòi buộc công bình.

Việc tôn thờ Chúa biểu lộ bằng nhiều cách. Theo truyền thống Công Giáo, người tín hữu tham dự Thánh Lễ, đọc kinh cầu nguyện, đọc Kinh Thánh, đọc sách thiêng liêng, làm các việc lành để luôn sống theo ý Chúa. Trong những việc này, ngày Chúa Nhật chiếm vị trí quan trọng đặc biệt để thờ phượng Chúa. Tầm quan trọng của ngày này được biểu lộ qua điều răn thứ ba. Người Công Giáo phải dành ra ngày này để thờ phượng Chúa.

Việc thờ phượng Chúa vào ngày Chúa Nhật này đem lại cho ta những ý nghĩa sau đây. Thứ nhất, ta thực thi bổn phận công bình đối với Chúa. Đồng thời ta hành động phù hợp với lý trí, bởi vì theo lý trí thúc đẩy, thì tạo vật phải tôn thờ Đấng Sáng Tạo, kẻ nhận ơn phải biết trả ơn. Có như thế ta mới thực là người. Chỉ có thú vật mới không biết trả ơn vì chúng không có khả năng động theo lý trí và tự do.

Thứ hai, ta được nghỉ ngơi để thư giãn, để phục hồi sức lực và để liên hệ với gia đình cũng như tha nhân. Nói cách khác, ta được tự do để sống đời sống xã hội. Ngược lại, nếu ta làm việc quần quật, ta sẽ không có thì giờ cho mình và cho kẻ khác. Bây giờ ta sẽ giống như một người nô lệ đang bị công việc đầy ải mà thôi. Cho nên ngày Chúa Nhật là ngày giải phóng để ta biểu lộ tư cách làm người tự do của con cái Thiên Chúa.

Thứ ba, việc tuân giữ ngày Chúa Nhật nhắc nhở ta rằng công bình đòi buộc ta phải có thì giờ cho gia đình. Ta có bổn phận phải dành thì giờ để duy trì và phát triển liên hệ với người phối ngẫu và con cái mình. Một trong những mục đích của hôn phối là để nâng đỡ lẫn nhau trong tình yêu. Sự nâng đỡ không phải chỉ là cung cấp cơm áo và các phương tiện vật chất, nhưng còn trao cho nhau những khía cạnh tinh thần như tình cảm, khuyến khích, hướng dẫn... vì con người không chỉ sống bằng cơm bánh nhưng còn phải nhờ vào lương thực tinh thần.

Việc tôn thờ Thiên Chúa cũng đòi buộc ta thực thi công bình với tha nhân. Khi công bình bị tước đoạt hay chà đạp, ta cầu nguyện cho nạn nhân, cho công bình sớm được thực hiện. Ta gióng lên tiếng nói bằng nhiều hình thức trong tầm tay mình để công bình được trả lại cho những người liên hệ. Trong tình hình hiện nay, ta cầu nguyện và hỗ trợ cho công bình sớm được trả lại cho đồng bào trên quê hương Việt Nam và những nơi thiếu vắng nhân quyền trên thế giới.

Công bình là một điều căn bản để điều hòa cuộc sống. Ta không những có bổn phận với tha nhân trong các phạm vi trần thế, nhưng còn có bổn phận với Thiên Chúa. Ta được Thiên Chúa tạo dựng theo hình ảnh Ngài nên ta thuộc về Ngài. Do đó ta luôn có bổn phận tôn thờ Chúa. Việc tôn thờ Thiên Chúa sẽ giúp ta sống công bình với người chung quanh.

(Trích bài suy niệm "Của Ai Trả Nấy" của Đức Ông Phaolô Nguyễn Minh-Tâm 19/10/2008).

Lịch Phụng Vụ Trong Tuần

Thứ Hai: 19/10/2020.

Thánh Gioan Brêbeuf, linh mục, thánh Isaac Jôgues, linh mục, và các bạn, tử đạo. Thánh Phalô Thánh Giá, linh mục. Ep 2,1-10; Lc 12,13-21.

Thứ Ba: 20/10/2020.

Ep 2,12-22; Lc 12,35-38.

Thứ Tư: 21/10/2020.

Ep 3,2-12; Lc 12,39-48.

Thứ Năm: 22/10/2020.

Thánh Gioan Phaolô II, giáo hoàng.

Ep 3,14-21; Lc 12,49-53.

Thứ Sáu: 23/10/2020.

Thánh Gioan Capestranô, linh mục.

Ep 4,1-6; Lc 12,54-59.

Thứ Bảy: 24/10/2020.

Thánh Antôn Maria Claret, giám mục.

Ep 4,7-16; Lc 13,1-9.

LỘC XUÂN CỘNG ĐỒNG 2020

Chúng ta đã không mang gì vào trần gian, thì cũng chẳng mang gì ra được. (1Tm 6:7). *We brought nothing into the world, so that we can take nothing out of it. (1Tim 6:7).*

Ý Cầu Nguyện Của Đức Giáo Hoàng Cho Năm 2020- THÁNG MƯỜI

Ý cầu nguyện: Cầu cho sứ vụ của người giáo dân trong Giáo Hội: Xin cho các Kitô hữu giáo dân, cách riêng là phụ nữ, khi đã lãnh nhận bí tích Thánh Tẩy, có thể tham gia nhiều hơn vào các cơ quan hữu trách của Giáo Hội.

TRƯỞNG LỄ

Trưởng Lễ để phụ trách một số công việc trong Thánh Lễ như sau:

*Thắp đèn trên bàn thờ.

*Kiểm soát dầu và châm thêm dầu vào các cây đèn bàn thờ.

*Rung chuông lúc khởi đầu Thánh Lễ, lúc linh mục đặt tay cầu nguyện trên lễ vật, lúc linh Mục giờ Mình Thánh Chúa lên, lúc linh mục giờ Chén Máu Thánh Chúa lên.

*Kiểm người đọc sách thánh. (Người đọc sách thánh đọc cả hai bài đọc, đọc đáp ca cùng với dân chúng, đọc Alleluia và đọc câu tung hô Tin Mừng.)

*Kiểm người đọc lời nguyện giáo dân.

****Trông coi để thánh nhạc Latinh được mở đúng lúc và tắt đúng lúc.***

***Thánh Lễ 6g00 tối Thứ Bảy**

Trưởng Lễ: Anh Nguyễn Chu Thy

***Thánh Lễ 9g00 sáng Chúa Nhật**

Trưởng Lễ: Ông Nguyễn Quốc Tuấn

***Thánh Lễ 11g30 trưa Chúa Nhật**

Trưởng Lễ: Ông Phạm Văn Lợi

***Thánh Lễ 5g00 chiều Chúa Nhật**

Trưởng Lễ: Ông Võ Thy Xoan

GIÁM SÁT VIÊN COVID

(COVID MARSHAL)

***Bà Trần Thị Kim Hường:** Giám Sát Viên COVID cho Thánh Lễ 6g00 tối Thứ Bảy.

***Ông Đinh Công Khiêm:** Giám Sát Viên COVID cho Thánh Lễ 9g00 sáng Chúa Nhật.

***Ông Nguyễn Tất Dụng (Thức):** Giám Sát Viên COVID cho Thánh Lễ 11g30 trưa Chúa Nhật.

***Ông Nguyễn Quang Bình:** Giám Sát Viên COVID cho Thánh Lễ 5g00 chiều Chúa Nhật.

***Sơ Trần Thị Thu Trang RSM:** Giám Sát Viên COVID dự phòng.

DỰ KIẾN CÁC SINH HOẠT SẮP TỚI CỦA CỘNG ĐỒNG

Kính thưa quý ông bà và anh chị em,

Vào chiều Chúa Nhật ngày 11 tháng 10 năm 2020, Đức Ông Quản Nhiệm, Ban Tuyên Úy và Ban Mục Vụ đã có phiên họp thường kỳ để bàn thảo và hoạch định các sinh hoạt của Cộng Đồng và đặc biệt là chương trình Giáng Sinh và Tết Nguyên Đán sắp tới.

Ban Mục Vụ cũng đã đề đạt lên Đức Ông Quản Nhiệm một số nghị trình liên quan đến sinh hoạt mở rộng của Cộng Đồng và chương trình gây quỹ. Sau hơn hai tiếng đồng hồ bàn thảo để giải quyết những khó khăn có thể gặp phải trong thời gian dịch bệnh, Đức Ông Quản Nhiệm đã đồng ý cho phép Ban Mục Vụ nghiên cứu và tìm ra những phương hướng an toàn để mở cửa lại Gian Hàng Rau, tổ chức chương trình xổ số gây quỹ và chương trình Gói Bánh Chung Xuân Tân Sửu.

Ngoài ra, Đức Ông Quản Nhiệm cũng sẽ suy nghĩ để đi đến quyết định cho phép Hội Đồng Mục Vụ được hội họp trở lại, có các sinh hoạt đặc biệt dành cho giới trẻ và các sinh hoạt nói rộng khác... Đức Ông Quản Nhiệm cũng nhắc nhở các thành viên của Ban Tuyên Úy và Ban Mục Vụ là mặc dầu dịch bệnh COVID-19 tại Nam-Úc đã giảm sút đáng kể nhưng chúng ta không vì thế mà sao lãng việc phòng ngừa. Ngài cũng đề nghị Ban Mục Vụ suy nghĩ đến việc khi nào thì các đoàn thể, nhóm, phong trào... của Cộng Đồng có thể từ từ bắt đầu sinh hoạt trở lại.

Chúng con chân thành cảm ơn Đức Ông Quản Nhiệm đã luôn ưu tư và lo lắng cho từng cá nhân cũng như mọi sinh hoạt trong Cộng Đồng của chúng con. Chắc chắn rằng qua sự chăm lo săn sóc của Đức Ông, cộng đoàn chúng con sẽ phát triển mạnh trong Đức Tin cũng như trong các sinh hoạt đa dạng khác.

Xin Thiên Chúa chúc lành cho các công việc thiện hảo mà chúng con đã, đang và sẽ thực hiện. Xin Đức Mẹ Thuyền Nhân cầu bầu cùng Chúa ban mọi ơn lành xuống trên cộng đoàn của chúng con.

Ban Mục Vụ

CẢM ƠN

Con cảm ơn Đức Ông đã dâng Thánh Lễ giỗ cầu nguyện cho ba má con là hai linh hồn Giuse và Lucia Inê và cùng cảm ơn Sr Trang, Ban Mục Vụ đã xin lễ và toàn thể Cộng Đồng đã hiệp dâng Thánh Lễ cầu nguyện cho hai linh hồn. Xin Thiên Chúa ban nhiều ơn lành cho Sr Trang, Ban Mục Vụ cùng toàn thể Cộng Đồng.

*Sr Cecilia Nguyễn Thị Mạnh Để
Phụ Tá Mục Vụ*

Họ Đạo Fatima cảm ơn

Họ Đạo Fatima xin chân thành cảm ơn Đức Ông Quản Nhiệm, hai Sơ Phụ Tá Mục Vụ, Ban Mục Vụ, Hội Đồng Mục Vụ, quý ông bà anh chị em trong Họ Đạo và toàn thể Cộng Đồng đã hiệp dâng Thánh Lễ tạ ơn Chúa, mừng kính Đức Mẹ Fatima là bản mạng của Họ Đạo chúng con.

Trong tâm tình biết ơn, chúng con cầu xin Chúa ban cho Đức Ông và toàn thể quý vị được hồn an xác mạnh. Xin Đức Mẹ đồng hành với Đức Ông Quản Nhiệm, nâng đỡ, gìn giữ và tăng sức cho ngài trong công việc mục vụ. Xin cho chúng con biết đến ở gần bên Mẹ, để khi vui thì cũng được Mẹ vui, khi buồn thì có Mẹ an ủi, lúc đau khổ, bệnh tật, thì có Mẹ chia sẻ, nâng đỡ. Xin Mẹ cho chúng con qua khỏi những gian nguy ở đời này.

*TM BCH Họ Đạo Fatima
Đaminh Phạm Văn Lợi – Trưởng Họ*

MỪNG 29 NĂM THIÊN CHỨC LINH MỤC CỦA Đ/Ô QN

"Tất cả là Hồng Ân".

Thiên chức linh mục là hồng ân và là quà tặng của Thiên Chúa trao ban cho Giáo Hội và cho con người. Chúa Giêsu cũng vì yêu thương nhân loại nên đã lập ra thiên chức linh mục để làm máng thông ân sủng của Thiên Chúa xuống trên con người. Cũng vậy, công đồng Vaticanô II đã khẳng định rằng muốn trở thành linh mục không phải là do ý riêng của cá nhân, nhưng là do hồng ân của Thiên Chúa.

Vào ngày 19 tháng 10 năm 1991, Thiên Chúa đã chọn Đức Ông Quản Nhiệm và ngài đã thừa tiếng xin vâng để trở thành linh mục chăn giữ đoàn chiên của Chúa. Ngài đã tận tụy coi sóc giáo dân tại các giáo xứ Modbury, Salisbury, Elizabeth South và Hectoville và đến năm 2003, Đức Ông đã được Đức Nguyên Tổng Giám Mục Philip Wilson bổ nhiệm làm Quản Nhiệm Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam – Nam Úc.

Trong các Thánh Lễ của cuối tuần này, xin quý ông bà và anh chị em hãy cùng hiệp ý dâng lời cầu nguyện cho Đức Ông Quản Nhiệm và tạ ơn Thiên Chúa, vì Ngài đã ban cho Giáo Hội thiên chức linh mục và đặc biệt trong cộng đồng của chúng ta lúc nào cũng có linh mục coi sóc. Trong tâm tình biết ơn và cảm tạ, chúng ta hãy cùng nhau chúc mừng Đức Ông Quản Nhiệm nhân dịp mừng 29 năm kỷ niệm ngày thụ phong linh mục của ngài.

Cộng Đồng chúng con kính chúc Đức Ông kính yêu mãi tràn đầy ơn Chúa, luôn an bình, vui tươi và khỏe mạnh để tiếp tục phục vụ thành phần dân Chúa, để Cộng Đồng chúng con luôn là một cộng đoàn phụng tự, đoàn kết, hiệp nhất và yêu thương. Kính chúc Đức Ông Quản Nhiệm có những ngày thật vui.

*Anphongsô Nguyễn Quang Bình
Chủ Tịch HĐMV*

Thư của Bộ Giáo lý Đức tin: "An tử luôn là tội ác chống lại sự sống"

"Samaritanus bonus" – Người Samaria nhân hậu, thư của Bộ Giáo lý Đức tin được Đức Thánh Cha phê chuẩn, tái lên án mọi hình thức "an tử" và "trợ tử", và kêu gọi hỗ trợ các gia đình và các nhân viên y tế.

"Không thể chữa được không bao giờ đồng nghĩa với không thể chăm sóc": người bị bệnh nan y cũng như người chào đời được dự báo khó có thể sống sót đều có quyền được chào đón, chăm sóc, yêu thương. Giáo hội phản đối việc cố trị liệu khi không còn hy vọng, nhưng nhắc lại như một "giáo huấn chắc chắn" rằng "an tử là một tội ác chống lại sự sống con người"; "bất kỳ sự hợp tác trực tiếp nào vào việc thực hành an tử đều là một tội trọng" mà không một cơ quan có thẩm quyền nào "có thể áp đặt hoặc cho phép một cách hợp pháp".

Đó là những điều được nói đến trong tài liệu Người Samari nhân hậu, thư của Bộ Giáo lý Đức tin về "về việc chăm sóc những người bệnh nặng và ở giai đoạn cuối đời", được Đức Thánh Cha Phanxicô phê chuẩn vào tháng 6 vừa qua và được công bố ngày 22 tháng 9 năm 2020.

Tính thời sự của văn kiện "người Samaria nhân hậu"

Tài liệu tái khẳng định lập trường đã được Giáo hội nhiều lần trình bày về chủ đề này; nó cần thiết vì càng ngày càng có nhiều tin tức thời sự về vấn đề trợ tử và vì sự mở rộng của luật pháp, ngày càng nhiều quốc gia cho phép áp dụng an tử và trợ tử cho những người bị bệnh nặng và cho cả những người đơn độc hoặc có vấn đề về tâm lý. Mục đích của lá thư là cung cấp những chỉ dẫn cụ thể để thực hiện sứ điệp của Người Samari nhân hậu. Ngay cả khi "việc chữa lành bệnh là không thể hoặc không thể xảy ra, thì việc đồng hành về mặt chăm sóc y tế, tâm lý và tâm linh là một nghĩa vụ không thể chối bỏ, vì làm ngược lại sẽ là hành động bỏ rơi người bệnh một cách vô nhân đạo".

Không thể chữa lành nhưng không bao giờ không thể chăm sóc

“Hãy chữa lành nếu có thể, hãy luôn chăm sóc”. Những lời này của Đức Gioan Phaolô II giải thích rằng không thể chữa lành không bao giờ đồng nghĩa với không thể chăm sóc. Chăm sóc cho đến cùng, "ở bên" bệnh nhân, đồng hành với họ bằng cách lắng nghe họ, giúp cho họ cảm thấy được yêu thương và quý mến, là những gì có thể tránh được sự cô đơn, sợ hãi, đau khổ và cái chết, và hậu quả là tuyệt vọng: đó là những yếu tố mà ngày nay là một trong những nguyên nhân chính dẫn đến yêu cầu an tử hoặc trợ tử. Đồng thời tài liệu nhấn mạnh rằng "có nhiều vụ lạm dụng được chính các bác sĩ tố cáo rằng đã lấy đi mạng sống của những người không bao giờ muốn áp dụng an tử cho chính họ". Toàn bộ tài liệu tập trung vào ý nghĩa của đau đớn và đau khổ dưới ánh sáng của Phúc Âm và sự hy sinh của Chúa Giê-su: "Người ta chỉ có thể chịu được đau khổ trong cuộc sống khi có hy vọng" và hy vọng mà Chúa Ki-tô ban cho người đau khổ chính là "sự hiện diện gần gũi thực sự của Người". Chăm sóc giảm đau sẽ không đủ "nếu không có ai 'ở' bên cạnh bệnh nhân và chứng tỏ cho họ thấy giá trị độc nhất vô nhị của họ".

Giá trị bất khả xâm phạm của sự sống

Thư của Bộ Giáo lý Đức tin khẳng định: "Giá trị bất khả xâm phạm của sự sống là một chân lý cơ bản của quy luật đạo đức tự nhiên và là nền tảng thiết yếu của trật tự pháp lý". "Giống như không thể chấp nhận người khác là nô lệ của chúng ta, ngay cả khi họ yêu cầu chúng ta, thì người ta cũng không thể trực tiếp lựa chọn tấn công sự sống của một con người, ngay cả khi họ yêu cầu". Giết chết một bệnh nhân yêu cầu được chết không có nghĩa là "công nhận quyền và đánh giá cao sự tự chủ của họ", nhưng trái lại, nó có nghĩa là "xem thường giá trị của tự do, bị điều kiện hóa mạnh mẽ bởi bệnh tật và đau đớn, và giá trị sự sống của họ". Khi làm như vậy, "người ta thay Chúa quyết định giờ phút của cái chết". Vì lý do này, "việc phá thai, cố ý trợ tử và tự sát đầu độc nên văn minh nhân loại, làm cho những người thực hiện những việc này bị thiệt hại nhiều hơn cả những người chịu những hành động này. Hơn nữa chúng là một sự từ chối tuyệt đối Đấng Tạo Hóa".

Những trở ngại làm lu mờ giá trị thánh thiêng của sự sống

Tài liệu đề cập đến một số yếu tố làm hạn chế khả năng hiểu được giá trị sự sống. Đầu tiên là việc sử dụng một cách phiến diện khái niệm "cái chết xứng đáng" khi liên kết nó với "chất lượng cuộc sống", với quan điểm nhân học thực dụng. Sự sống được coi là "xứng đáng" chỉ khi có một số đặc điểm tâm lý hoặc thể lý. Một trở ngại thứ hai là sự hiểu sai về "lòng trắc ẩn". Lòng nhân ái đích thực của con người "không bao gồm việc gây ra cái chết nhưng ở việc chào đón người bệnh, nâng đỡ họ" bằng cách đem đến cho họ tình cảm và phương tiện để giảm bớt đau khổ của họ. Một trở ngại khác nữa đó là sự gia tăng của chủ nghĩa cá nhân, gốc rễ của "căn bệnh tiềm ẩn nhất của thời đại chúng ta: sự cô đơn". Đứng trước các luật lệ cho phép an tử, "đôi khi nảy sinh những tình trạng tiến thoái lưỡng nan liên quan đến đặc tính luân lý của các hành vi đó, trong thực tế, đó không chỉ là những hành vi cần có để chăm sóc người bệnh, chẳng hạn như tiếp nước và cho người bệnh ăn trong tình trạng hôn mê không có triển vọng hồi phục".

Huấn quyền của Giáo hội

Đối mặt với sự phổ biến của các phác đồ y tế về giai đoạn cuối của cuộc sống, "sự lạm dụng quan điểm về an tử đang bị tố cáo rộng rãi hiện nay" mà không hỏi ý kiến bệnh nhân hoặc gia đình gây nên lo ngại. Vì lý do này, tài liệu tái khẳng định như một giáo huấn quyết định rằng "an tử là một tội ác chống lại sự sống con người", một hành vi "tự bản chất là xấu xa trong bất kỳ trường hợp và hoàn cảnh nào". Do đó, bất kỳ sự hợp tác trực tiếp nào cũng đều là tội trọng chống lại sự sống con người mà không có thẩm quyền nào "có thể áp đặt hoặc cho phép một cách hợp pháp". Do đó, "những người phê chuẩn luật về an tử và trợ tử là đồng lõa với tội trọng" và "phạm tội gây xi-căng-đan vì những luật này góp phần làm biến dạng lương tâm, thậm chí của các tín hữu". Do đó, giúp đỡ trợ tử là "một sự hợp tác thái quá vào một hành động bất hợp pháp". Việc áp dụng an tử vẫn không thể được chấp nhận ngay cả khi sự tuyệt vọng hoặc đau khổ có thể giảm nhẹ và thậm chí không quy trách nhiệm cá nhân cho người yêu cầu nó. "Do đó, đây luôn là một lựa chọn sai lầm" và các nhân viên y tế không bao giờ có thể cộng tác "thực hiện bất kỳ hành động an tử nào dù đương sự yêu cầu,

huống chi là người thân của họ". Do đó các luật hợp pháp hóa an tử là không đúng. Những lời cầu xin của những bệnh nhân bệnh nặng cầu xin cái chết "không được" hiểu là một "biểu hiện của một ý muốn thực sự muốn chết" mà là một lời cầu xin giúp đỡ và tình thương.

Không “cố” điều trị

Tài liệu giải thích rằng "bảo vệ phẩm giá của cái chết có nghĩa là loại trừ sự dự đoán về cái chết cũng như sự trì hoãn nó bằng cái gọi là ngoan cố điều trị", được thực hiện bởi phương tiện y học hiện đại, có thể "trì hoãn cái chết một cách nhân tạo, mà trong một số trường hợp bệnh nhân không nhận được một lợi ích thực sự". Và do đó, trước một cái chết không thể tránh khỏi, "việc quyết định từ bỏ các phương pháp điều trị chỉ giúp kéo dài tuổi thọ một cách bấp bênh và đau đớn là điều chính đáng", nhưng không dừng những chăm sóc bình thường mà bệnh nhân phải được có. Do đó, việc từ bỏ các phương tiện đặc biệt và không cân xứng là thể hiện sự chấp nhận thân phận con người khi đối mặt với cái chết. Nhưng cung cấp thức ăn và nước uống phải được đảm bảo hợp lý bởi vì "sự chăm sóc cơ bản một người phải nhận được là cung cấp thực phẩm và chất lỏng cần thiết". Điều quan trọng là các giai đoạn dành riêng cho chăm sóc giảm đau, "một công cụ quý giá và không thể thiếu" để đồng hành cùng bệnh nhân: việc áp dụng các phương pháp điều trị này làm giảm đáng kể số người yêu cầu an tử. Trong số các dịch vụ chăm sóc giảm đau, không bao giờ có thể bao gồm khả năng an tử hoặc trợ tử; tài liệu cũng bao gồm sự hỗ trợ tinh thần cho người bệnh và gia đình của họ.

Giúp đỡ gia đình: Trong điều trị, cần để bệnh nhân không cảm thấy mình là gánh nặng, nhưng để họ "có sự gần gũi và yêu thương của những người thân yêu của mình. Trong nhiệm vụ này, gia đình cần sự giúp đỡ và phương tiện đầy đủ". Do đó, điều cần thiết là các quốc gia "thừa nhận chức năng xã hội cơ bản và nền tảng của gia đình và vai trò không thể thay thế của nó trong lĩnh vực này, bằng cách cung cấp các nguồn lực và cấu trúc cần thiết để hỗ trợ nó".

Chăm sóc trước khi sinh và nhi khoa

Ngay từ khi được thụ thai, những đứa trẻ bị dị tật hay bất cứ dạng bệnh lý nào "là những bệnh nhi nhỏ bé mà y học ngày nay luôn có thể hỗ trợ và đồng hành theo cách trân trọng sự sống." Lá thư giải thích rằng "trong trường hợp mắc các bệnh lý trước khi sinh mà chắc chắn sẽ dẫn đến tử vong trong một thời gian ngắn - và trong trường hợp không có các liệu pháp có khả năng cải thiện tình trạng sức khỏe của những đứa trẻ này, thì chúng không nên bị bỏ rơi không được trợ giúp, nhưng chúng phải được đồng hành cho đến khi chết tự nhiên" mà không bị ngừng cung cấp dinh dưỡng và nước. Những từ này cũng có thể được dùng để chỉ một số tin tức thời sự gần đây. Tài liệu cũng lên án việc sử dụng "việc chẩn đoán trước khi sinh, đôi khi gây ám ảnh" và nên văn hóa thù địch với tình trạng khuyết tật thường dẫn đến việc lựa chọn phá thai, điều vốn "không bao giờ là hợp pháp".

Đưa vào hôn mê sâu

Để giảm đau cho người bệnh, liệu pháp giảm đau sử dụng các loại thuốc có thể gây mất ý thức. Giáo hội "khẳng định tính hợp pháp của thuốc an thần như là một phần của phương pháp điều trị dành cho bệnh nhân, để những giây phút cuối đời có thể đến trong sự bình an nhất có thể". Điều này cũng đúng trong trường hợp các phương pháp điều trị "đưa người bệnh đến gần với giờ chết (dùng thuốc an thần giảm đau đưa vào hôn mê sâu trong giai đoạn cuối), luôn luôn, trong mức độ có thể, với sự đồng ý của bệnh nhân". Nhưng thuốc an thần không thể được chấp nhận nếu nó được sử dụng để gây ra "cái chết trực tiếp và cố ý".

Trạng thái thực vật hoặc có ý thức tối thiểu

"Suy nghĩ cho rằng những người còn tự thở nhưng không còn ý thức là dấu hiệu cho thấy họ không còn là một con người với tất cả phẩm giá của họ" là suy nghĩ luôn luôn sai lầm. Ngay cả trong tình trạng "thiếu ý thức kéo dài, được gọi là trạng thái thực vật hoặc trạng thái ý thức tối thiểu", bệnh nhân "phải được công nhận giá trị của mình và được hỗ trợ chăm sóc đầy đủ", có quyền được cung cấp dinh dưỡng và nước. Tài liệu thừa nhận rằng ngay cả khi "trong một số trường hợp, các biện pháp này có thể trở nên không cân xứng", bởi vì chúng không còn hiệu quả hoặc do các phương tiện để thực hiện chúng tạo ra gánh nặng quá mức. Văn bản cho rằng cần phải cung cấp "hỗ trợ đầy đủ

cho các thành viên trong gia đình trong việc mang gánh nặng kéo dài khi hỗ trợ người bệnh trong tình trạng thực vật".

Sự phản đối của lương tâm

Cuối cùng, lá thư yêu cầu lập trường rõ ràng và thống nhất từ phía các Giáo hội địa phương về những vấn đề này, và mời gọi các cơ sở y tế Công giáo làm chứng tá, hạn chế các hành vi "rõ ràng là trái đạo đức". Các luật chấp thuận an tử "không tạo ra các nghĩa vụ lương tâm" nhưng "chúng gọi lên một nghĩa vụ nghiêm túc và chính xác chống lại chúng thông qua sự phản đối của lương tâm". Bác sĩ "không bao giờ chỉ là người thi hành ý muốn của bệnh nhân" nhưng luôn giữ "quyền và nghĩa vụ tự do không làm những điều trái với điều tốt lành luân lý được lương tâm nhận thấy". Mặt khác, cần nhắc lại rằng không tồn tại "quyền tự ý định đoạt tính mạng của mình, vì vậy không nhân viên y tế nào có thể là người giám hộ thực hiện một quyền không tồn tại". Điều quan trọng là các bác sĩ và nhân viên y tế phải được đào tạo để có sự đồng hành Ki-tô giáo đối với người hấp hối, như các sự kiện kịch tính gần đây liên quan đến dịch Covid-19 đã cho thấy. Đối với những người yêu cầu an tử, sự đồng hành thiêng liêng và bí tích "cần là một sự gần gũi luôn luôn mời gọi hoán cải", nhưng "không được có cử chỉ bên ngoài nào có thể bị hiểu là đồng thuận với an tử, ví dụ như ở lại, hiện diện trong giây phút trợ tử được thực hiện. Sự hiện diện này chỉ có thể được hiểu là sự đồng lõa".

Nguồn: vaticannews.va/vi

<http://gplongxuyen.org/NewsDetail.aspx?ID=20200923082845>

Nhờ thầy pháp dùng bùa để "bắt ma" trị bệnh thì có tội không?

H: Tôi có người bà con có tâm thần không ổn định, đã cố gắng chạy chữa khắp nơi nhưng không khỏi. Nghe người ta đồn có một thầy sư, giỏi pháp thuật, có thể chữa được bệnh nên tôi đã đem người này đến gặp, xin giúp đỡ. Vị sư nói là người thân của tôi bị ma ám, cần phải dùng bùa để chữa trị. Tôi đã để cho vị sư này thực hiện các nghi thức bùa chú của ông ấy để chữa bệnh cho người thân của tôi. Tôi có phạm tội không?

Đ: Điều răn thứ nhất trong Mười Điều Răn dạy rằng: *“Thờ phượng một Đức Chúa Trời và kính mến Người trên hết mọi sự”*. Sách Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo (GLHTCG), số 2116 có ghi rằng *“Phải loại bỏ mọi hình thức bói toán: cây nhờ Xa-tan hay ma quỷ, gọi hồn người chết hay những cách khác ngỡ rằng sẽ đoán được tương lai (x. Đnl 18,10; Gr 29,8). Coi tử vi, chiêm tinh, xem chỉ tay, giải điều mộng, xin xăm, bói toán quá khứ vị lai, đồng bóng, là những hình thức che giấu ước muốn có quyền trên thời gian, trên lịch sử và trên cả con người, cũng như ước muốn liên kết với các thế lực huyền bí. Điều này nghịch lại với lòng tôn kính và thần phục chỉ dành cho Thiên Chúa.”*

Số 2117 còn nói rõ thêm: *“Ai muốn dùng ma thuật hay pháp thuật để chế ngự các thế lực huyền bí, bắt chúng phục vụ mình và nắm được quyền lực siêu phàm trên người khác dù là để chữa bệnh, cũng lỗi nặng nhân đức thờ phượng. Các việc này càng đáng lên án hơn nữa khi có dụng ý hại người, hay nhờ đến sự can thiệp của ma quỷ. Mang bùa cũng là điều đáng trách. Chiêu hồn thường đi kèm cả bói toán hay ma thuật. Hội Thánh cảnh giác các tín hữu phải xa lánh các điều ấy. Khi dùng các phương thuốc gia truyền, không được kêu cầu các thế lực ma quỷ cũng như lợi dụng sự nhẹ dạ của người khác.”*

Việc bạn đưa người thân đến gặp thầy sư để xin vị này chữa bệnh cho thấy bạn đã đồng tình với việc sử dụng một sức mạnh huyền bí, chứ không dùng đức tin vào Thiên Chúa, để chữa bệnh cho người thân của mình. Và việc đồng tình của bạn cũng đồng nghĩa với việc bạn đã không tôn kính và thờ phượng Thiên Chúa **trên hết mọi sự** như Điều Răn Thứ Nhất dạy. Điều này có tội hay không, chắc là bạn đã rõ.

Là tội không phải chỉ là vi phạm điều Giáo Hội dạy, nhưng hơn hết là do mình đã không còn tin vào Chúa, không cậy vào quyền năng của Chúa, không tin vào sức mạnh của lời cầu nguyện, nhưng lại đi tìm một nơi cậy dựa khác. Ngày xưa, Thiên Chúa trách tội dân Israel là vì họ đã không

cậy vào Ngài những lúc khó khăn, nhưng chỉ đi tìm những thần khác để thờ lạy. Việc bạn nhờ đến sức mạnh huyền bí của sư thầy để chữa bệnh cũng là một dạng tương tự như vậy.

Bạn có thể thắc mắc: **“nhưng mục đích của tôi là tốt mà, tôi chỉ muốn người thân của tôi được khỏi bệnh thôi”**.

Luân lý học có một nguyên tắc: *Mục đích không thể biện minh cho phương tiện*. Có nghĩa là: không phải cứ nhắm tới mục đích tốt là mình có quyền làm mọi chuyện. Giúp đỡ người nghèo là tốt, nhưng không thể vì giúp người nghèo mà ta đi cướp tài sản của người khác. Ta cũng không thể cho rằng để ngăn chặn sự dữ thì ta cần phải giết hết những người làm điều ác. Quan niệm và hành xử như thế sai. Tương tự như vậy, không thể vì sức khỏe của người thân mà ta loại trừ Thiên Chúa và làm tay sai cho ma quỷ.

Hơn nữa, về mặt thiêng liêng mà nói, bạn có dám chắc là việc người thân của bạn hết bệnh là điều tốt không? Giàu có thể là phúc, cũng có thể là họa; thông minh có thể là phúc, nhưng cũng có thể là họa; khỏe có thể là phúc, cũng có thể là họa; sống lâu có thể là phúc, nhưng cũng có thể là họa. Cái gì cũng có hai mặt của nó. Người Kitô hữu chúng ta được mời gọi để đón nhận hết tất cả những gì Chúa gửi đến và nên thánh trong những điều đó. Trong các Mối Phúc, Đức Giêsu đã đề cao và gọi là có phúc những ai tin thác vào Cha trên trời, chứ không phải là khỏe mạnh hay giàu sang.

Bạn có thể nói: **“Nhưng tôi chỉ đưa người thân của tôi đi chữa bệnh thôi mà, tôi đâu có ý gì khác”**.

“Chữa bệnh” là cách nói của bạn, nó chỉ là bề ngoài. Cái ẩn tàng đằng sau chữ “chữa bệnh” mới là vấn đề, và đó là việc bạn đã tin và trao phó người thân của mình cho một người không đáng tin, dưới cái nhìn của Giáo Hội. Như những gì bạn nói trong câu hỏi, rõ ràng bạn tin là người thân của bạn bị “ma ám” (nên mới để ông làm phép), chứ không phải bị “bệnh”. Vị sư thầy kia không phải là bác sĩ, không có chuyên môn y học, làm sao có thể “chữa bệnh” được. Giả như ông ta chỉ là giả mạo, bạn chẳng phải đã bị lừa rồi sao? Còn trong trường hợp ông ta có thể làm được, ông ta đã sử dụng một *quyền lực huyền bí không-đến-từ-Thiên-Chúa*. Bạn nhờ đến năng lực ấy của ông ta, nghĩa là bạn cho rằng chỉ có ông ấy mới có thể giúp người thân của bạn, ngoài ra, không còn một thế lực nào khác có thể. Như thế, bạn đã không tin vào Chúa nữa, và đi kiếm một thần minh khác để giải quyết vấn đề cho mình. Cái sai của bạn nằm ở đó.

Giả như người thân của bạn thật sự bị quỷ ám, tại sao bạn không cậy đến Giáo Hội? Sách GLHTCG 1673 có nói đến việc trừ tà: *“Khi Hội Thánh, một cách công khai và có thẩm quyền, nhân danh Chúa Giêsu Kitô, cầu xin để một người hay một đồ vật, được Thiên Chúa bảo vệ khỏi ảnh hưởng của Ác thần và giải thoát khỏi ách thống trị của nó, thì gọi là Trừ tà (exorcismus)*. Giáo Luật số 1172 quy định rằng: *“Không ai có thể trừ tà cách hợp pháp cho những người bị quỷ ám, trừ khi có phép đặc biệt và minh nhiên của Đấng Bản Quyền địa phương. Đấng Bản Quyền địa phương chỉ ban phép trừ tà cho một linh mục đạo đức, sáng suốt, khôn ngoan và có đời sống vẹn toàn”*.

Như vậy, ngay cả khi bạn tin là người thân của bạn bị quỷ ám, bạn cũng đã sai khi không nhờ đến Giáo Hội mà lại nhờ đến một thế lực khác bên ngoài Giáo Hội. Nó cho thấy, bạn chẳng những không tin vào Chúa mà còn phản bội lại lời tuyên tín của bạn trong Kinh Tin Kính: Tôi tin Hội Thánh duy nhất, thánh thiện, công giáo và tông truyền.

Mong là giải đáp vấn nạn trên đây có thể giúp bạn hiểu rõ hơn không những về giáo huấn của Giáo Hội mà cả lý do vì sao Giáo Hội lại giáo huấn như thế.

Pr. Lê Hoàng Nam, SJ

<http://giaophanthaibinh.org/a7188/Nho-thay-phap-dung-bua-de-bat-ma-tri-benh-thi-co-toi-khong-.aspx>